

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 25C/59/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116206403
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomír Mrva
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5116206403.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom JUDr. Drahomírom Mrvom, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: N. H., R.. XX.XX.XXXX, D. N. XXXX/XXA, XXX XX Ž., o zaplatenie 9.533,41 Eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 8.215,36 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8.215,36 eur od 10.3.2016 do zaplatenia tak, ako bolo priznané rozsudkom Okresného súdu Žilina 25C 59/2016-95 zo dňa 31.5.2017, všetko v 30 eur mesačných splátkach s prvou splátkou najneskôr do 20. dňa nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku a s každou ďalšou splátkou 30 eur vždy do 20. dňa nasledujúceho mesiaca až do úplného uhradenia, všetko pod následkom straty výhody splátok.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 64,3 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 10.03.2016 domáhal súdneho výroku, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi nezaplatenú istinu 9.533,41 Eur, úrok 495,34 Eur, úroky z omeškania 9,06 Eur, úrok 12,9 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 9.533,41 Eur od 11.07.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatenej istiny 9.533,41 Eur a nezaplatených úrokov 495,34 Eur od 11.07.2013 do zaplatenia, a nahradiť žalobcovi trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 03.02.2012 uzatvoril žalobca so žalovaným úverovú zmluvu č. 02/232/12, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 10.000,- Eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 15.02.2022. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol listom zo dňa 17.06.2013 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru do dátumu uvedeného na výzve. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatnenia (dňa 10.07.2013) predstavovala 10.097,81 Eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 9.533,41 Eur, úrokov 495,34 Eur (predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia, pričom úroková sadzba vo výške 12,9 % p. a. vyplýva zo zmluvy), úrokov z omeškania 9,06 Eur (každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške

8 % p. a. v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka), poplatkov 60,- Eur za upomienky (15,- Eur za každú) a výzvu na predčasné splatenie úveru (30,- Eur) zmysle sadzobníka poplatkov, a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 0,- Eur. Žalovaný po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby realizoval úhrady vo výške 0,- Eur.

3. Tunajší súd v spore rozhodol rozsudkom č.k. 25C/59/2016-95 zo dňa 31.05.2017, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.215,36 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8.215,36 Eur od 10.03.2016 do zaplattenia, všetko v 30,- Eur mesačných splátkach s prvou splátkou najneskôr do 20. dňa nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku a s každou ďalšou splátkou 30,- Eur vždy do 20. dňa nasledujúceho mesiaca až do úplného uhradenia, všetko pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 64,30 %.

4. Proti predmetnému rozsudku podal žalobca odvolanie konkrétne proti zamietajúcemu výroku, proti výroku o povolení uhradiť dlh v splátkach a proti výroku o nároku na trovy konania.

5. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 8Co/50/2018-183 zo dňa 25.04.2018 rozsudok okresného súdu vo výroku I. a to v tej jeho časti, ktorou bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.215,36 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8.215,36 eur od 10.03.2016 do zaplattenia ponechal nedotknutý. Rozsudok okresného súdu vo výroku I., a to v tej jeho časti, ktorou bolo žalovanému povolené splácať sumu 8.215,36 eur s príslušenstvom v mesačných splátkach po 30 eur pod následkom straty výhody splátok, vo výroku II. a vo výroku III. zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

6. Po čiastočnom zrušení rozsudku preto predmetom konania zostal len nárok žalobcu na zaplattenie istiny vo výške 1.318,05 Eur s príslušenstvom.

7. Súd v ďalšom postupe nariadil pojednávanie na deň 16.10.2018, na ktoré sa dostavil žalovaný. Žalobca sa podaním doručeným súdu dňa 20.09.2018 ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní a súhlasil, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že zásadne nespochybnuje nárok žalobcu na zaplattenie určitej čiastky, avšak ponechal na posúdenie Okresnému súdu Žilina, aby sa zoberal otázkou platnosti alebo neplatnosti zmluvy, pretože je neznalý práva a predmetnému nerozumie. Žalovaný ďalej uviedol, že neviem posúdiť, či predmetná zmluva je bezúročná, bez poplatkov alebo nie a požiadal Okresný súd Žilina, aby sa zaoberal otázkou § 9 a 11 Zákona č. 129/2010 Zb.zák. Ďalej žalovaný uviedol, že jeho celkový príjem predstavuje sumu 344,90 eur, má množstvo (minimálne 6) exekúcií. Na pojednávaní ďalej žalovaný uviedol, že nie je schopný splácať uvedenú žalovanú sumu v žiadnych splátkach, pokiaľ by bolo možné zaplatil by túto čiastku po 10, 20 eur mesačne. Žalovaný ďalej uviedol, že mu je jedno akým spôsobom bude vymáhať odo mňa žalobca žalovanú sumu, pretože viac ako 10 alebo 20 eur nie je ochotný splácať, ani schopný splácať a exekútori z neho tak isto viac nedostanú.

8. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca ako veriteľ uzatvoril dňa 03.02.2012 so žalovaným ako dlžníkom úverovú zmluvu Optim pôžička č. 02/232/12 (č.l. 6), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky vo výške 10.000,- Eur. Žalovaný sa zaviazal uhradiť žalobcovi dlžnú čiastku v 120-ich pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške 148,72 Eur splatných 15. deň kalendárneho mesiaca. Výška úrokovej sadzby bola určená na 12,9 %, RPMN bola vo výške 14,07 %, a priemerná hodnota RPMN bola vo výške 12,52 %. Poplatok za správu úveru bol určený vo výške 1,99 Eur mesačne a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, bola vo výške 18.085,20 Eur. Z prehľadu úhrad žalovaného (č.l. 33) vyplýva, že žalovaný čerpal úverovú istinu vo výške 10.000,- Eur a uhradil celkovo na úver sumu 1.784,64 Eur. Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 17.06.2013 (č.l. 4) žalobca oznámil žalovanému, že v dôsledku neplnenia povinností žalovaného žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru, a vyzval žalovaného na úhradu celého dlhu vo výške 10.016,23 Eur s príslušenstvom najneskôr do 09.07.2013.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka: Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“): Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 písm. a) a b) ZoSÚ: Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ: Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

14. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ: Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Predmetnú zmluvu preto treba posudzovať nielen podľa ustanovení o zmluve o úvere v Obchodnom zákonníku, ale aj podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere.

16. Úverová zmluva č. 02/232/12 zo dňa 03.02.2012 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorú súd z hľadiska splnenia povinných náležitostí posudzoval podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Súd má za to, že v tejto zmluve absentovali obligatórne zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., a to doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (spotrebiteľ musí už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t. j. ktorým dňom).

17. Z uvedených dôvodov súd konštatuje, že nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje vyššie uvedené povinné náležitosti, úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd preto nemôže žalobcovi priznať nič iné, ako len rozdiel medzi žalobcom vyplatenou a žalovaným splatenou istinou úveru. Žalovaný čerpal z úverového rámca istinu vo výške 10.000,- Eur a na úvere zaplatil sumu 1.784,64 Eur. Nesplatenú istinu úveru vo výške 8.215,36 Eur je preto žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi tak, ako bolo priznané rozsudkom Okresného súdu Žilina 25C 59/2016-95 zo dňa 31.5.2017. Vo zvyšku z dôvodov bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru žalobu ako nedôvodnú zamietol.

18. Súd pre úplnosť poukazuje na to, že nemohol vec posúdiť vo svetle rozsudku Súdneho dvora EÚ C -42/15 z 09.11.2016, ktorý sa týkal výkladu smernice 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a v zmysle ktorého nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok s uvedeným názorom celkom zrejme súvisí potreba ne/uviedenia dátumu konečnej splatnosti úveru, ktorá je vlastne splatnosťou poslednej splátky úveru a v zmysle ktorého, nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala rozčlenenie splátok v podobe amortizačnej tabuľky na istinu, úroky či iné poplatky. Pri konflikte smernice a vnútroštátneho zákona členského štátu (ktorý konflikt zrejme vyplýva z obsahu tohto rozhodnutia ako konflikt medzi uvedenou smernicou a zákonom č. 129/2010 Z.z. prijatým za účelom implementácie

tejto smernice v SR), musí vnútroštátny súd v prvom rade skúmať, či môže smernici priznať priamy účinok (možnosť smernicu aplikovať priamo a bezprostredne na prípad, ktorý súd rieši). Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátny súd musí skúmať, či môže smernici priznať aspoň účinok nepriamy, teda či môže zákon č. 129/2010 Z.z. vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice (eurokonformný výklad zákona) však nie je absolútny, pretože takýto výklad nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, pretože by sa jednalo o výklad contra legem a rovnako tak eurokonformným výkladom nemožno porušiť ústavný princíp právnej istoty. To znamená, že pokiaľ aj zo smernice vyplýva, že absencia určitých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemá spôsobovať bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru, nemožno v tomto svetle vykladať zákon č. 129/2010 Z.z., ktorý vyslovene hovorí, že práve absencia tých istých náležitostí bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru spôsobuje. Takýmto výkladom by došlo k neprípustnému výkladu contra legem. Súčasne, ak by aj súd v tejto veci postupoval tak, že by použil výklad načrtnutý v predmetom rozsudku Súdneho dvora, má za to, že by došlo k nedôvodnému narušeniu ústavného princípu právnej istoty a nedôvodného odklonu od ustálenej súdnej praxe. Uvedené je neprípustné aj s poukazom na čl. 2 ods. 2 CSP, podľa ktorého právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

19. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej a ods. 2 Občianskeho zákonníka: Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z. z., účinnom od 01.02.2013: Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Súd rozsudkom Okresného súdu Žilina 25C 59/2016-95 zo dňa 31.5.2017 taktiež priznal žalobcovi úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení účinnom od 01.02.2013. Súd rozsudkom Okresného súdu Žilina 25C 59/2016-95 zo dňa 31.5.2017 však priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 8.215,36 Eur v zákonnej výške až odo dňa podania žaloby, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, s ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania, čo je rozhodujúcou skutočnosťou pre uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Vo zvyšnej časti uplatneného úroku z omeškania súd žalobu zamietol.

22. Súd rozhodol, že žalovaný je povinný dlžnú sumu zaplatiť žalobcovi v pravidelných mesačných splátkach, a to všetko v 30 Eur mesačných splátkach, 1. splátkou ku 20. dňa nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku a s každou ďalšou splátkou 30 eur vždy do 20. dňa nasledujúceho mesiaca až do úplného uhradenia. Súd pritom vychádzal zo zistených skutočností preukázaných žalovaným a predovšetkým z jeho ťaživej finančnej situácie, výšky jeho príjmu, množstva exekúcií. Súd vyhodnotil, že maximálna možná splátka, ktorú je žalovaný schopný uhradiť je vo výške 30 eur s ohľadom jeho životné potreby a preto rozhodol, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd zároveň poznamenáva a dáva do pozornosti, že táto možnosť bola daná žalovanému pod následkom straty výhody splátok, ak niektorú splátku neuhradí tak ako bolo určené týmto rozsudkom. V takom prípade bude môcť žalobca požadovať okamžitú úhradu celého dlhu.

23. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP: O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP: Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. Žalobca bol úspešný v časti o zaplataenie istiny 8.215,36 Eur s príslušenstvom, čo v pomere k uplatnenej sume percentuálne predstavuje 82,15 %. Úspech žalovaného potom percentuálne predstavuje 17,85 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 64,3 %. Úspech žalobcu je tak 64,30 % a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.